

IŠČEKUJEMO DAROVE DUHA SVETOGA

Isus se u današnjem evanđeoskom odlomku pokazuje kao posrednik koji moli Oca nebeskog za povjereni mu narod: *"Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu, one koje si mi dao"* (Iv 17,11b). Riječi koje Isus izgovara zapravo su njegova molitva koju nam ostavlja poput svojevrsne oporuke. Svi znamo da se u oporuci ne pišu banalne stvari, već one važne, one koje želimo da se nakon nas dobro zapamte. Što je Isus želio da mi upamtimo? Što nam je to ostavio u svojoj oporuci? Izabrao sam za danas jednu rečenicu koja me posebno nadahnjuje.

"Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga" (Iv 17,15). Na što je Isus mislio kada je izrekao ove riječi? Koji je to svijet iz kojega ne želi da budemo uzeti? Ovdje riječ *"svijet"*

označava život koji svatko od nas posjeduje po neizmjernom daru Božjem. Bog nam daje život u svijetu i postavlja nas u njega da u njemu živimo. Zašto bi Isus molio svog Oca da nas izbavi iz svijeta, kada nas je On u njega i postavio? Svijet je život koji živimo, obitelj u kojoj smo se rodili, osobe koje smo susreli, poslove i obveze koje smo preuzeli, bolesti koje nosimo, radosti koje smo prihvatili. To je naš svijet i njega Bog ovdje na zemlji blagoslivlja. Isus želi da budemo ovdje "u svijetu", da napokon prihvatimo život koji imamo i da počnemo živjeti.

Frustracije i nezadovoljstvo nastaju onda kada mi želimo promijeniti svoju životnu priču. Naime, često molimo Gospodina da nas izbavi iz života koji nam je dao. Zaboravljamo tada da je to običan nezreo bijeg u svijet koji ne postoji, koji za nas nije realan. Bog ne želi da živimo pod staklenim zvonom, već me poziva da u daru života koji posjedujem prepoznam nevjerojatnu veličinu Božje prisutnosti. Pitam se: Ako je Bog smatrao mene i moj život vrijednim svoje spasonosno žrtve, kako to da si dopuštam mlakost i rezignaciju? Isus je svjestan da samo onaj čovjek koji se suočava sa svojim konkretnim životnim situacijama, doista živi. Mlak, bezvoljan i apatičan čovjek ne razumije da ne može uživati u životu tako da se ne suočava se s njime misleći da tako izbjegava neugodnosti. Što sam više usredotočen na svoj život, na taj svoj maleni svijet, bolje vidim da me Bog poziva da ga još više upoznam, ljubim i služim. Kada Isus kaže da „oni nisu od svijeta“ (Iv 17,16) ne misli da trebamo uzeti "trajnu pauzu", već da naše srce nije u ovom svijetu i njegovim prolaznim stvarima.

Isus moli Oca da nas očuva od Zloga, od kradljivca duše i prodavača laži koji nas uvjerava upravo u ovo o čemu govorimo. Bog nas želi u svijetu, ali nas ne želi kao suradnike Zloga i njegova zla nauka. Svijet da, đavao ne! To je pravilo. Naš je problem što često zamijenimo ovaj redosljed. Mi bismo pobjegli iz svijeta svojih obveza, a dotrčali u ruke svojih zlih prohtjeva.

Kada Isus moli da budemo sigurni od Zloga, onda čini jednu važnu razliku. Upravo jer je moj život svet i vrijedan Bog će učiniti sve da me sačuva od oca laži koji me sprječava da živim život i poslanje koje imam. A to je poslanje da ljubim i utječem dobrim i plemenitim djelima na sve ljude oko sebe.

Sada nam je jasno zašto budno iščekujemo darove Duha Svetoga: Kada naš svijet (život) ne bi imao smisla, zašto bi Bog slao Duha Svetoga na nas koji u tom svijetu živimo? Kada molimo, nemojmo pasti u napast maštanja *"što bi bilo kad bi bilo"* gubeći realnost svoga življenja, već zahvalni Bogu ponizno molimo da nas izbavi od zla.

20.05.2012.

vlč. Borna Puškarić, kapelan